

[Justitsministeren.]

Blad angriber Regeringen og mig, fordi Grænsegendarmeriet søger at føre Kontrol ved Grænsen og tilbageviser dem, der søger at snige sig over, ja, da har det ærede Medlem Ret i, at en saadan Kontrol føres nu som tidligere, og det er og har været og vil være Grænsegendarmeriets Opgave at varetage denne Bevogtningsopgave. Den er nødvendig, og jeg gad for øvrigt vide, hvad vi ellers skulde have Gendarmerne til. Nogen skærpet Politik paa dette Omraade er mig imidlertid ikke bekendt, men omvendt kan vi heller ikke lade Grænsen ligge aaben for alle og enhver, der har Lyst til at løbe over. Selvfølgelig ikke, det vil enhver forstaa, ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, selv om han af Hensyn til „Arbejderbladet“s Skrivelser er nødt til at demonstrere svækkede Aandsevner paa dette Omraade.

Det andet ærede Medlem, der har henvendt sig til mig, er det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, som har rettet tre bestemte Spørgsmaal til mig, som han, da jeg ikke var til Stede, har overgivet mig i skriftlig Form. Det første Spørgsmaal lyder: Hvis en Andelshaver ikke afleverer sine engelske Pengesedler, som han har modtaget for Varer, der er solgt til England, gør han sig da skyldig i samme Forseelse som den, Bestyrelsen for Kolding Slagteri blev straffet for? Jeg glæder mig over, at det ærede Medlem endelig er blevet klar over, at det var en Forseelse. Jeg skal besvare Spørgsmaalet: Ja, formentlig, thi Handelsministeriets Bekendtgørelse af 11. September 1935 fastslog, at Pligten til at hjemføre fremmed Valuta først var opfyldt, naar den fremmede Valuta var indsat paa Konto hos Nationalbanken eller hos en af de af Nationalbanken til Modtagelse af saadanne Beløb bemyndigede Banker og Vekselerere, hvilket skulde ske uden unødigt Ophold.

Som jeg forleden Dag havde Lejlighed til at gøre Rede for, er Loven af 18. December 1935, § 9, der paa dette Punkt er enslydende med § 8 i Loven af 22. December 1934, Aarsag til en ny Bekendtgørelse fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart. Ved denne nye Bekendtgørelse opretholdes udtrykkelig Bekendtgørelsen af 1932 med de af senere Bekendtgørelser følgende Ændringer, saaledes at der altsaa stadig bestaar en Pligt til at hjemføre den fremmede Valuta og indsætte den paa Konto hos Nationalbanken eller hos de omtalte Banker og Vekselerere.

Det andet Spørgsmaal lyder: Vil Justitsministeren i paakommende Tilfælde

rejse Strafansvar mod en saadan Andelshaver? Jeg skal dertil svare, at jeg maa antage, at Anklagemyndigheden i saadan Tilfælde paa ny vilde gribe ind, og at der, hvis det skønnedes nødvendigt, efter Forhandling med Handelsministeriet formentlig vilde blive rejst Tiltale.

Det tredje Spørgsmaal lyder: Er Justitsministeren i paakommende Tilfælde villig til at lade en saadan Sag prøve ved Landsret og Højesteret i Stedet for ved Underretten og Landsretten? Jeg skal dertil svare, at en saadan Sag, hvis den kom til at foreligge, efter Retsplejeloven maatte og skulde som alle kriminelle Sager, undtagen Nævningesager, anlægges ved Underretten. Jeg kunde derfor ikke, selv om jeg vilde, følge det ærede Medlem paa dette Punkt. I øvrigt vil jeg alvorligt henstille til det ærede Medlem og hans Parti nu at falde til Ro i dette Spørgsmaal. Der er ingen Laurbær at hente, ikke engang hos Bestyrelsen ovre i Kolding.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Schmidt har rettet en Henvendelse til Regeringen angaaende et Tilfælde, som det ærede Medlem siger skulde være indtruffet i Burkal Sogn i Tønder Amt, hvor, efter det ærede Medlems Opgivelse, 2 Medlemmer af Sogneraadet er udelukket fra dette med den Begrundelse, at de stod i Restance med Skatternes Betalning. Det ærede Medlem spørger nu, om en saadan Udelukkelse er lovlig. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at den paagældende Sag har ikke foreligget for Indenrigsministeriet, og jeg har ikke i de faa Timer, der er gaaet, siden det ærede Medlem talte, kunnet faa Oplysninger om Sagens Enkeltheder. Men som Svar paa det ærede Medlems Spørgsmaal skal jeg i al Almindelighed udtale, at her er Tale om Bestemmelsen i den kommunale Valglovs § 34, hvori det hedder:

„Kommunalbestyrelsen bestemmer fremdeles, hvorvidt noget Medlem skal udtræde eller midlertidig udelukkes paa Grund af Omstændigheder, der vilde betage det paagældende Medlem Valgbarheden; dog staar det den, der mod sin Vilje udelukkes, frit for at indanke denne Beslutning i København og Købstæderne for Indenrigsministeren og i Sognekommunerne for Amdsraadet.“

Jeg skal hertil føje, at der tidligere har foreligget en Sag til Behandling i Ministeriet af denne Art, hvor et Sogneraad her paa Sjælland vedtog, at et Medlem skulde udtræde af Sogneraadet grundet paa, at han stod i Restance med Kommuneskat og